

[Landbrugsministeren.]

med Hensyn til at gribe ind paa heldig Maade i den nationale Kamp. Jeg vil straks her bede ærede Medlemmer om ikke at betragte dette Lovforslag som en Indsats i det, man kalder den nationale Kamp i Sønderjylland, uden for saa vidt som dette, at en tæt Bebyggelse af Landsdelene ned imod Grænsen selvfølgelig er en Foranstaltning, som vi fra dansk Side maa tillægge den allerstørste Betydning; men ogsaa her tror jeg, det er heldigt, at vi ikke taler for meget derom, men at vi handler paa den Maade, som det tjener Danskhedens Interesser bedst.

Det ærede Medlem var inde paa en Omtale af Arbejdsløsheden langs med Grænsen, og det ærede Medlem har jo Ret i, at der er en beklagelig stor Arbejdsløshed i visse af Kommunerne, selv om Arbejdsløsheden dog ikke i det store og hele er væsentlig større dér end andre Steder. Men det kan ikke nægtes, at langs med Grænsen vil Forskellen og Modsætningerne mellem de Arbejdsvilkaar, der er fastsat her i Landet, og dem, der gælder paa den anden Side af Grænsen, let gøre sig gældende paa den Maade, at meget Arbejde, der ellers kunde udføres her i Landet, gaar Syd for Grænsen. Vi har endogsaa set det mærkelige, at Arbejderne selv gaar Syd for Grænsen og dér tager Arbejde paa Vilkaar, de ikke vilde arbejde under her i Landet. Det var ønskeligt, om Arbejderne selv vilde tage det Standpunkt, at hvad de kan nøjes med i Løn, naar de gaar Syd for Grænsen, kan de ogsaa nøjes med her i Landet, men det synes ikke at være muligt at faa den Opfattelse til at trænge igennem.

Jeg vil gerne angaaende Arbejdsløshedsspørgsmaalet sige til det ærede Medlem, at dette, at der kommer Byggearbejder i Gang, hvad enten det er til Husmandsbrug eller mindre Gaardmandsbrug, det er i hvert Fald noget af det, der bedst er i Stand til at give baade Teglværker og Teglværksarbejdere og alle Byggehaandværkerne forøget Beskæftigelse.

Jeg skal dernæst henvende mig til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der udtalte, at han, trods Sympati med og Tilslutning til Lovforslaget, som jeg takker ham for, havde visse Betænkeligheder, og jeg forstod, at den væsentligste var den, at det var en

ejendommelig Anvendelse af Jordfondens Midler. Her maa jeg sige til det ærede Medlem: Hvorfor er det en ejendommelig Anvendelse af Jordfondens Midler? Jeg antager, at de, der har ydet — ja, jeg tør ikke bruge Ordet Bidrag til Jordfondens Tilvejebringelse, for det kan ikke just betegnes som frivillige Bidrag, og jeg skal i det hele taget ikke komme ind paa den Maade, hvorpaa Fonden er tilvejebragt, men jeg vil antage, at baade de, der har betalt Pengene, og de, der har vedtaget Lovene, vil sige, at er der nogen Mening i at kalde det Jordfonden, kan der ikke være nogen bedre eller smukkere Anvendelse af disse Penge end den, der her er Tale om.

Jeg tror da heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Ulrich er saa ovenud begejstret for den Lov, hvorefter Jordfondens Midler nu hovedsagelig anvendes, at han ikke skulde kunne give Tilslutning til, at den ved Siden af fik en Anvendelse til Indkøb af Jord i de sønderjydske Landsdele og til Udlaan til Vejanlæg, saa man kan komme i Forbindelse med de Arealer, der i saa Henseende er til Raadighed.

Det ærede Medlems Spørgsmaal vedrørende Sindssygehospitalsudvalget er allerede besvaret, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard skal jeg sige, at hans Opfattelse af Ordene „indtil 2 Mill. Kr.“ er ganske rigtig. Der er ikke sagt, at der skal anvendes 2 Mill. Kr., og Meningen er, at den nuværende Bevilling paa 8 Mill. Kr. i alt ikke maa overskrides; der er ikke Tale om nogen Nybevilling, men der er Tale om, at for saa vidt der bliver noget tilovers, kan der anvendes indtil 2 Mill. Kr. i dette Øjemed. Dog ønsker jeg ikke ved denne Udtalelse at binde hverken mig selv eller kommende Landbrugsministre eller Jordlovsudvalget, eller hvem der faar med disse Sager at gøre, stærkere, end at man maa kunne se, hvordan Trangen er, og saa vil man selvfølgelig overveje Forholdene og finde ud af, paa hvilken Maade Pengene bedst kommer til Anvendelse.

Det ærede Medlem stillede dernæst en Række Spørgsmaal om Formuegrænser og om Salg af disse Ejendomme o. s. v. Her maa jeg henvise det ærede Medlem til, at der staar som sidste Bestemmelse i Lovforslaget, at Loven administreres i øvrigt